

అక్షయమర్ష

అప్పుడే సాయంత్రం అయినప్పటికీ అవు తూంది. వాసుదేవరావు పరీక్ష హాల్లో వాచరుల తల ప్రతినిమిషం జేబుగడియారం చూస్తూ, అసిమితంగా పచారు చేస్తున్నాడు. ఓసోఫాలో వాసుదేవరావు భార్య శాంతమ్మ బెంగవడినట్లు వాసుదేవరావుని తిడత భాగ్యంగా చూస్తూ కూచుంది. కులాసాగా తుబితో పై కాలుపెట్టుకుని స్వార్థు రివ్యూ చదువుతూ కూచున్నాడు వాసుదేవరావు కుమారుడు నాగేష్. కారు షార్టింగ్ లో సిద్ధంగా నిల్చుంది. గేటువద్ద హాజరుగా బంట్లోను. వాసుదేవరావు పచారుచేస్తూ మధ్య మధ్య తనలో తనే ఏవో గొణుకు తున్నట్లు వినవస్తూంది. చివరికి నాగేష్ ని చూసి వాసుదేవరావు "అసలు యింట్లో ఎవరికీ ఈ పెండ్లిసరించి చింతే లేనట్లుంది" అన్నాడు.

వెంటనే శాంతమ్మ "వూ గో గడియ కూచుందురూ, ఆడే వస్తుంది" అంటూ డిగా మాటలో మాట అందుకుని వాసుదేవరావు "ఊరుకు నే వున్నాను. ఊరుకోక ఊరెగుతున్నానా" అన్నాడు.

"మంచి నీళ్ళి మ్మంటూ రా — యిలా కూచోండి" అంది శాంతమ్మ. నాగేష్ ముఖం కనబడకుండా ప్రతీక అడ్డుపెట్టుకుని ఉదువు సాగిస్తున్నాడు.

తిరిగి వాసుదేవరావు ప్రారంభించే గు "మూడు గోజలనుంచి చెబుతున్నా దానికి— యి కల్లులు, మహిశాసఫలు యి డీ సాటికీ విడిచిపెట్టమని — అట్టే లక్ష్యం వుంటేగా — యింతకీ దాన్న నవలనిన వ్వనేదు. అలా తియారుచేసి తిన్ననాలి" అని భార్యవంక కొర కొర మానున్నాడు.

శాంతమ్మ దిగువలేచి నాగేష్ వద్దకెళ్లి "నాయనా; ఓసారి వెళ్లి గూడదట్రా — అయినంత చీకొకుపడుతున్నాను," అంది.

వెంటనే వాసుదేవరావు అందుకున్నాడు "అడే నేననేదీని. ఏవో యిదంతా నాకో ను; నా చికాకు తగించడానికే నేగాని — అయ్యో బయలువుతూంది. ప్రైయియ తిప్పి బొతామేమో — ఏం రసాభాసవుతుంది అన్న జ్ఞానం ఒక్కళ్ళకేనా వుందా అంటా? ఈ వెళ్లి తనకీపంతుకుంటే మొదటే చెప్ప వలసింది, అన్నీ అయిదాకా నోరుమూసు కూచున్నాడు."

నాగేష్ లేచి "ఇంతకీ నాన్నా, నావల్ల నే, యి అలస్యం అవు తూం దంటారా? ఇప్పుడుమాత్రం నేను యి వెళ్లి యిష్టంలేదని అంటున్నానా" అన్నాడు.

"ఇవం వున్న వాడివి మీ కెళ్లి సిద్ధంగా ఉంచలేక పోయేవేం" అన్నాడు వాసుదేవరావు.

"నేను వెళ్లిమాత్రం యేంజెయ్యాలి? అదా ఆడవార్కిబో! డ్రైవరు చేప్పనే చెప్పేడు రూప స్టేజెక్కి ప్రసంగిస్తూందనీ. మాటాడానికి బిలుచిక్కలేదనీ" అన్నాడు నాగేష్.

"సమయం బాగుంది గజ్జెగట్టుకు నాట్ల మారుతూంది గాబోలు" అని తిరిగి పచారు బోరుచేసేడు వాసుదేవరావు.

శాంతమ్మ ఓసారి కొడుకుని వెళ్లిరమ్మని సోజ్జ చేసింది. నాగేష్ బయల్దేరి బోతూ వుంటే రూప నాలుగైదుగ్రాలమాలలు చెప్తో పట్టుకుని గబగబా ప్రవేశించింది.

అ ప్ప ల

"ఇంకోగంట నాట్లంచేస్తే తీరిపోనుగా— హాయిగా అందరం పడుకుని వుండేవార్కిం అంతివ్వరగా ముగించేవేం" అన్నాడు వాసుదేవరావు రూప నడకేంచి.

"నాన్నా! తుమించండి. అసలు అయిదు గంటలకు లేచివస్తామనే వెళ్ళే, నన్ను వెళ్ళుటేగా ఎన్నుకున్నాడు. దానో బయలు పడానికి బిలుచిక్కిందిగాదు" అంది రూప.

"అవును మరి, అన్నయ్యవెళ్ళి. రేపు గాకుంటే ఎటుం ఉవుతుంది. క్లౌ వోదులు కుంటే ఎలాగ? సిరులేకపోతే సరినవ్వండి, యింకేమీనా అలస్యం ఉందా" అన్నాడు వాసుదేవరావు.

శాంతమ్మ మాధావుడిగా లోనికి జెళ్ళో చ్చింది. అందరూ మెత్తానికి గబగబ బయటి కొచ్చేరు. వాసుదేవరావు చేతికర వుచ్చు కుని ఇల్లు జాగ్ర తిని వంటవాడికి నోకర్ల కూ చెప్పి కానుకెక్కాడు. అంతా కారులో కూచున్నాక నాగేష్ డ్రైవర్ని సామానంతా వచ్చిపెట్టా అని అడిగి నిర్ధారణ చేసు నున్నాక కారు కదిలింది. ఇంకా ప్రైయి యు సుకు పదిహేను నిమిషాలు, ప్రైయింది.

రిజిస్టరు సిట్టు కనుక పర్వాలేదు. అందుతా మని సమ్మకం కుదిరింది. అయిదు నిమిషాలు ప్రైయిండ్గా కారు రెయిల్వేస్టేషను చేరింది. వాసుదేవరావు ఆశ్రుతో దిగి "నేను మన కంపార్ట్ మెంటు వెడికి సిద్ధంగావుంటాను — సామాన్లు పట్టించుకు మీరంతా వేగంరండి" అని చెబూ లోనికి నడిచేడు. ప్లాట్ ఫార మంతా ఏక కోలాహలం గావుంది. ప్రతీ వాళ్ళూ నిప్పుమీద నడుస్తున్నట్టుగానే కన బడుతున్నారు. నడిచి వాళ్ళను తోసు కుంటూ ట్రాలీ కూలీలు, ఆమధ్య తోపుకు బండ్లతో వర్తకులు, నడిచి వారిని ఆవి వివో వివయం మాటాజేవారూ ఒకటే మిటి— చెప్ప నలవికాదు.

వాసుదేవరావు ఆమధ్యనించి తోసుకు గబగబా నడుస్తుండగా ప్రైయియ బాయ్ మని కూసింది. దానో వాసుదేవరావు అదిరి పడి ఓసారి వెనక్కి చూసి, తిరగడంలో, చేతి కర్ర కట్టుపంచకు చిక్కకుని పడిపోబో యాడు. ఎవరుగా యిటువంటి వాళ్ళి రక్షించడానికే నిలుచున్నట్లు గబాలున ఓ నడివయస్సు, విలువైన దుస్తులు చేసుకుని యివెనింగ్ హేటూ, చేతులో పెపుతో వున్న వ్యక్తి అమాంతం ఎగిరిపడిపోయే వాసు దేవరావుని రెండుచేతులాపట్టుకుని లేవనెల్లి వెంటనే తనదారిని గబగబ నడచిపోయేడు.

వాసుదేవరావు బట్టలు దులువుకుని, 'ధేంక్సు' అంటూ యిటూ ఆటూ చూసే సరికి ఆ వ్యక్తి కౌసరాలేదు. వెంటనే వాసు దేవరావు గబగబనడిచి తనకు రిజిస్ట్రేఅయిన పెట్టెవద్దకు చేరుకుని "అమ్మయ్యా" అని సామాన్లకోసం పిల్లలకోసం మానూటిక్కట్ల కోసం జేబులో పర్సుతియ్యబోగా పర్సు మాయమయింది. తనయింటివద్దనుంచి పర్సు తెచ్చిన జ్ఞాపకముంది. బహుశా ఆ పడిపోక డంలో జారివుండాలి; అజెవడో లాగే నుండాలి "దొంగ - దొంగ-పర్సుపోయి" ది కేకలు పెనుతూ ఆటూ యిటూ మాడా విడిగా తిరిగేను. ఇంతట్లో "ఎవరు-ఎక్కడ" అన్న ప్రశ్నలకు మితిలేదు. ఈ మాడా విడిగో ప్లాట్ ఫారంమీద జనమంతా వాసు దేవరావు చుట్టూమాగేరు. ఇంతట్లో పోలీసు కాస్టేబిల్స్ చేరి జనాన్ని తోసుకు, వాసు దేవరావు నేవేవో ప్రశ్నించి ఆటూ యిటూ పరుగులేట్టేరు. ఈ జనాన్నంతా తప్పించ

కుని నాగేష్ తండ్రిని చేరేసరికి ప్రేయిన బయల్దేరి వెళ్ళిపోయింది.

నాగేష్ తండ్రిని పోలీస్ స్టేషనుకు తీసు కళ్ళగా వాసుదేవరావు వివరాలు చెబుతూ కంప్లెయింటు వ్రాసియచ్చేడు. తరువాత తిరిగి అంతా కలుసుకుని నిరాశచేసుకుని నెమ్మదిగా యిలుచేరుకున్నారు. నాగేష్ ని పెండ్లివారికి ప్రయాణం ఆగి పోయినట్లు తింటియ్యవని చెప్పేడు వాసుదేవరావు. అందరూ శిక్షలేనట్లు ఎక్కడికక్కడ చితికిల బడారు. చాలాసేపు నిశ్శబ్దంగా కూచు న్నారు.

చివరికి ఉన్నట్టుండి శాంతమ్మ "అయితే ఎంతడబ్బుండా పర్నలో" అంది.

"పోయినంత - ఎంతయితేనేం - మీతో ప్రయాణాలు పెట్టుకుంటే ఎంతయినా పోతుంది. నామ్మకంటే ముఖ్యం - నాగారం, మర్యాదా మట్టిగలసిపోతాయి. పెండ్లి పెద్ద రయిలు తప్పిపోయేడంటే నవ్వుతుంది లోకం" అన్నాడు వాసుదేవరావు. "అది సరేలేండి. ఆసలు పోయిన సామ్యంతో?"

"టిక్కెట్లతో కలిసి 2 వేల రూపాయలు. అంత రసాభాసయింది. ఈపిల్లకి మరీ మరీ చెప్పేను: ఈ మహారథం నాగేష్ జాతి కాన్ని బట్టి చాలాబాగుంది. తప్పడానికి వీలేదని చెప్పి ఆ కబ్ కట్టి పెట్టునున్నా. ఏదో మసలాళ్ళ చాదస్తంగాని ఏ గంటలను తిరిగిరానా" అని బయల్దేరింది. దానోపే వచ్చింది ముప్పంతా.

రూప కంటిడి పెట్టుకుని "నాన్నా! ఈవిధంగా పరిస్థితులు తాగుమరపుతాయని నే ననుకున్నానా? మీరువద్దంటే ఆసలా క్లబ్బుకే వెళ్ళను నేను", అంది.

వాసుదేవరావు "నీకు తెలుసుండీ సువ్వు చేసేవన్నానా? ఇలాంటి వన్నీ బరుగుతాయని ఎవరుమాత్రం ఉహించగలరు. మనం ముందుగా బయల్దేరుంటే ఆందోళనవుండదు. ఇప్పుడేనుమకుంటే యేంలాభం. లేచినవేళి బాగులేదు. ఇది సీతల్పూకాదు. నా తిల్పూకాదు. సువ్వు కంటనీరు పెట్టుకోవ" అన్నాడు.

అంతలో శాంతమ్మ "ఆసలు పిలి ఎరు ర్లేంది, మనం బయల్దేరుతుండగా. అప్పుడే అంటే మీకేం కోపంవస్తుందో అని భయ పడ్డాను," అంది.

"మంచిపని చేసేవులే" అన్నాడు వాసు దేవరావు.

"అయినా నాకెందుకు బాబూ-రూపా! ఆ వంటవాడ్ని కేకసి వంట మొదలెట్టమను. 10 గంటలకేనా రెండు మెతుకు లుడికించి పడేస్తాడు" అంది శాంతమ్మ

రూప వంటయేర్పాటు చేయించింది.

అంతా భోజనాలు పూర్తిచేసుకుని ఎవరి గదుల్లో వారు నిద్రపోయారు. మరునాడు ఉదయం తెల్లవారగానే 6 గంటలకు కాఫీ త్రాగి అప్పుడేవచ్చిన పేపరు చేత్తో పట్టుకుని హాలులో సోఫామీద కూచుని, వాసుదేవ రావు కళ్ళకోడు తిగించుకుని పేపరు విప్పి చదువుతూ, దిగ్గనలేచి నిలబడి మరోసారి పేపరు చూసి, గబగబా పోర్టికోలోకి నడిచి, డ్రోవరుని కేక వేసి, కారు బయటికి తెప్పించి కారులో కూచుంటూ ఉండగా శాంతమ్మ కళ్ళు సులుపుకుంటూ నాగేష్ హాల్లోకి వచ్చేరు.

శాంతమ్మ "అబ్బాయీ! ప్రాద్దుటే ఎక్కడికిరా బయల్దేరు" అన్నది.

నాగేష్ అదే తనకూ ఆరంకాలేదని పోర్టికోలోకి వెళ్ళేసరికి కారు వెళ్ళిపోయింది. గేటుతలుపు మూసివచ్చి బంట్లోతుండగా తనకి తెలియదని వాడు వెళ్ళిపోయేడు. నాగేష్ ఆలాగే 5 నిమిషాలు ఆలోచిస్తూ నిలబడి నెమ్మదిగా లోనికిపోయి కాల కృత్యాలు సెప్పేరుకున్నాడు.

వాసుదేవరావు తిన్న గారెత్త పోలీస్ స్టేషనుకు వెళ్ళేడు. అప్పుడే సబ్ ఇన్స్పెక్టరు ద్యూటీకివస్తున్నాడు.

వాసుదేవరావు "నమస్కారం ఇన్స్పె క్టరుగారూ దొంగని మొత్తానికి పట్టేరుట" అన్నాడు.

"దొరక్కయెక్కడికి పోతాడు సార్. మనిషిని మానేమటుకు మీరు దొంగనలేరు. అటువంటి టిక్ లాప్ డ్రెస్ లో వున్నాడు. చాలా పెద్దరకం దొంగ"

"నిజంగా మీమేలు మరచిపోలేను. ఒకటా రెండా సర్. 2 వేల రూపాయిల

వగదు. ఈపెళ్ళి కల్ల అంతమొత్తం కేబుల్ వుంచుకోవలసాచ్చింది."

"మీ పర్నలో ఓ కానీకూడా పోకుండా దొరికింది. ఆసలు పర్న పాలెసి తను తప్పిం చుకుందామని చాలా ప్రయత్నించేడు. పాలెసిన పర్న తీసుకుని వాడ్ని వెంబడించి చివరికి పట్టుకున్నాం. మొత్తానికి శి కారు వులు నీళ్ళు తాగించేడు. ఆసలు మొదటో వొక ముఖపు తిరిగితే పట్టుగొడం చాలా కష్టం అయివుండేది. మొత్తానికి నేనూ 804 కానిస్టేబులూ పట్టువిడవలేదు."

"మీకు నిజంగా ద్యూటీలో వున్న గురి చెప్పవలసికాదు సార్."

"రెండి-మిశ్రువుని చూద్దురుగాని" అని సబ్ ఇన్స్పెక్టరు వాసుదేవరావుని లోనికి తీసుకళ్ళేడు. జెయిల్లో వున్న దొంగముఖం వాల్చుకుని వున్నాడు.

వాసుదేవరావు అతడ్ని చూసి మాడంతో వెంటనే సబ్ ఇన్స్పెక్టరు చెయ్యి పట్టుకుని "అయ్యా! పెద్ద పారసాటు జరిగిపోయింది" అన్నాడు.

సబ్ ఇన్స్పెక్టరు "ఏమిటి సార్" అన్నాడు దొంగ వెంటనే ముఖం ఎత్తి వాసుదేవరా వునిచూసి గురుపట్టి తనూ ఆళ్ళెర్కం గా చూసేడు.

వాసుదేవరావు సబ్ ఇన్స్పెక్టరు గారితో దొంగకు కూడా విసవ డేలాగే "సర్! ఈయన చాలా మర్యాదవస్తుడు; దొంగకాదు. ఆసలు పర్న పోయినప్పుడు నాకోసం గొం గను వెంట బెట్టే డీయన. ఈయన నాకు తెలుసును గూడాను. బహుశా పర్న ఈయనవద్ద వుండవచ్చు మీరు వెంబడిస్తే చీకామబడి పరుగలాడే నూ కాని మరేం గారు. మీరు పష్ట్రమకి నేను యధాకేళిగా

పూవు మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

నీ భవిష్యత్తులో ఏమి జరుగబోవునదిన్నీ, నీ సరియైన చర్యనుగురించిన్నీ నీవు తెలుసుకోవగోరినట్లయితే ఒక పోషు కార్డుపైన నీకు యిష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నూ, నీవు వ్రాయులేడి, వేళ వివరములున్నూ, నీ సరియైన చిరునామా యున్నూ వెంటనే వ్రాసి పంపుము.

శ్రోత్రివ శాస్త్రములోని రహస్య గణితము మూలముగా మేము గుణించి, నీవు కార్డువ్రాసిన లేడిల గాయతు 12 మాసములలోను నీయొక్క అదృష్టము, లాభనష్టములు, జీవితమార్గము, ఏ కష్టవహారములో నీకు జయము కలుగునో, నీ ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెట్టలు, మార్పులు, ఆరోగ్యవిషయము, పరదేశికమనము, తీర్థయాత్రలు, వివాహము, స్త్రీసుఖము, సంతానము, నిధినిక్షేపములు, లాబరీ, అకస్మాద్వివ్యలాభము మొదలగు వానినిగురించి స్పష్టముగా మాసవారీగా వ్రాసి యు. 14-0 లకు మాత్రము వి. పి. గా పంపగలము. (వి. పి. చార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్టగ్రహము లేవయినా వున్న యెడల శాంతిచేయు విధానంకూడా తెలుపగలము. వివరములు మా పూచీపై పంప బడును. మేము పంపిన భోగట్లా మీకు తృప్తిగా నుండనియెడల షెకము వాపసు చేయబడును. ఒకసారి పరీక్షించి చూడుడు. మీ అడ్రసు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

Pt. DevDutt Shastri, Raj Jyotishi (WP-13) Jullundur City.

అ త నె వ రు

సంతోషపెట్టాను. నాయందు దయయించి ఈయన్ని వెంటనే విడుదల చేయించండి. పాపం ఆయిల్లలు ఏంకని బెట్టుక్కూమందో" అన్నాడు.

“వాసుదేవరావు గారూ-నా కేం చెప్పడానికి తోచడంలేదు. మీరా పెద్దనుషులు; చెబుతున్నారు. యీయన దొంగకావని, మర్యాదస్తుడని-ఈయన్ని వెంటబడించి పట్టుకున్నది నేనుకాకుంటే ఏమో మీ మాట నమ్మివాడేమో కాని యిప్పుడు నాకొనమ్మకం కించిస్తూలేదు. ఇతను ఒకటోరకం దొంగని నేను స్ట్రాఫ్ కేటు రాసిస్తాను. మీరింకో విషయం చూడాలి. నేనేం నిన్న మొన్న సర్వీసులో కొచ్చినవాడేమో కాదు. కేవల నేడో ప్రమోషనుకోసం ఎదురు చూస్తున్నవాడేమో. నా అనుభవాన్ని బట్టి చెప్పాలంటే మీరు చాలా పొరపాటుబడుతున్నారని చెప్పాలి. ఒకటయి వుండొచ్చు. ఇతడు మిమ్మల్ని మస్కాకోటే వుద్దేశంతో మొదట్నుంచీ మిమ్మల్ని తయారు చేసి ఉండాలి. అమాయకులవం చేత మీరు మోసబోయేరు. నా సర్వీసులో ఇటువంటి కేసులు లక్షలు పట్టకున్నారు. ఒకటి పొరపాటే దంటే నమ్మండి. ఈ మధ్య జరిగిన ఖాసీ కేసులో నేజేసిన సర్వీసుకు నాకు ప్రెసిడెంటు మెడలు రాబోతుంది” అన్నాడు సబ్ ఇన్స్పెక్టరు.

“అయ్యా! ఇన్స్పెక్టరు గారూ! మిమ్మల్ని బ్రతిమాలుకుంటున్నా-మీరు చెప్పినవన్నీ

నాకూ నమ్మకంగానే వున్నాయి. కాని ఈ కేసుమట్టుకు నేను పొరపాటం లేదు. నాయందు దయించి నా మాట నెరవేర్చండి. బాబూ దొంగని పట్టుకోవాలని బ్రతిమాలే ఈయన పగుగేలేరు. అటువంటి ఉపకారికి నే నపకారం తలబెడితే నాకు పరమేనా దక్కతుం దంటారా? నా పర్యయిప్పించి మీ బహుమానం మీరు గ్రహించి విడుదల చేయించి డెట్టండి” అన్నాడు వాసుదేవరావు.

సబ్ ఇన్స్పెక్టరుకు వాసుదేవరావు చెప్పింది ఎంతమాత్రం నమ్మకం కలుగజేయలేదు. కొనవరకూ అమాయకుడు పొరబడుతున్నాడనే నమ్మకంతోనే వున్నా “అయ్యా, మీరు అంతగా బ్రతిమాల్తూ ఉంటే మీవంటి పెద్దవారిని కొద్దనడానికి మనసాప్పుకుండా వుంది. నామట్టుకి కష్టపడి పట్టుకున్న ఫులిని బోసుకుండి విడిచిపెతుకున్నా నేమో అనిపిస్తూంది” అన్నాడు.

“క్షమించాలి. మీ రలా అన్నాడు. మీకొ అనుమానం ఎందుకూ, అసలు ఈయన్ని తిన్నగా మాయింటికి తీసుకెళ్లి వారివద్ద నా క్షమాపణ దాఖలు చేసుకుంటాను” అన్నాడు వాసుదేవరావు.

“సరేనీ సబ్ ఇన్స్పెక్టరు ఇనప్పెట్టేలోంచి పరుస్తేనే వాసుదేవరావు గారి పిటిషనులో వున్న వివరాలకు సరిపోతుందో లేదో మరోసారి మానుకుని వాసుదేవరావు గారివద్ద పిటిషను విత్ డ్రా చేసుకుంటున్నట్లు వ్రాయించుకుని పర్సన్ చేతిలో పెట్టెడు.

తరువాత జైలుగేటూ తీయించి దొంగను బయటకు రప్పించి దొంగతో “అయ్యా! క్షమించాలి. నావలేదేనా పొరపాటుంటే క్షమించగొరుతున్నా. ద్యూట్ లో ఏమేమో చెయ్యకతప్పదు. కాని నేనూ మానవుడనే అన్న విషయం మరచిపోకండి” అన్నాడు. దొంగ “దానికేమిసార-పొరపాటు మనిషి క్షామకపోతే మానుకోస్తుండా” అన్నాడు.

“నన్నూ క్షమించాలి” అన్నాడు వాసుదేవరావు.

దొంగ “బాగుంది. ఇప్పటికేనా నాకు విముక్తి లిగించినందుకు మిమ్మల్ని నేనే క్షమాపణ కోరుకోవాలి. మీరు రాకుంటే నేను దొంగనో కాదో తెలుసుకునేలోగానే నాకు దేహపద్ధి కావలసిందేగా. వారినీ ఏమనడానికి వీలులేను. అంత కష్టపడిటంగా ఉండకపోతే నిజంబయలుపడదు” అన్నాడు.

“బాగుందండోయి” అని పకాయన సవ్వ “మా ఇంటికి మొదట వెళ్లి అక్కన్నుంచి మీరు మా ఇంటికి వెళ్లిచ్చు దయచేయండి” అన్నాడు వాసుదేవరావు.

“అయ్యా, ఇంకొ ఎందుకు మీకు శ్రమ. నే వెళ్లిపోతాలెండి” అన్నాడు దొంగ.

“అప్పే! అలా నే బప్పకోనుకుమండీ. మా ఇల్లు ఓసారి పావనం చేయించదూ” అంటూ దొంగచేయవలకుని తిన్నగా కాయలో కూచోబెట్టుకుని వాసుదేవరావు ఇంటికి నడపమన్నాడు కాయని.

చారిత్రా దొంగని పేరు అడిగేడు. దొంగకి ఈ వాసుదేవరావు తనకి గౌరవం ఎందుకొస్తున్నాడో ఏమీ అర్థంకావడంలేదు. ఏదో పొరబడుతున్నాడనే అనుకుంటూ పరధ్యాన్నంగా “నాపేరా అడిగేరు. బి.వి. నాఫ్ అంటారు. అంటే విశ్వనాథం లెండి” అన్నాడు. అంతిలో కాయ వాసుదేవరావు గారి ఇంటిముందు ఆగింది. వాసుదేవరావు దొంగ ఇద్దరుకలిసి లోనికి వెళ్ళాడు. వాక్ రూము చూపించి ముఖం కడుక్కునిరమ్మని వాసుదేవరావు చెప్పెడు. ఇంటివద్ద అంతా వాసుదేవరావు ంకి ఎదురుమాస్తూ కూచున్నారు. అందరినీ భోజనాలహాలో ఆహూతనవ్యక్తిలో భుజారాలకు సిద్ధంకమ్మని చెప్పెడువాసుదేవరావు. భుజారాలు పూర్తి చేసేకప్పిలనుకొంటిమునుకొనేశించి “ఈవ్యక్తి ఎవరా అని మీరంతా ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారగదూ. ఈయన మనపాలిట దేముడే అంటే నమ్మండి. మీరంతా వారికి నమ్మారంచెయ్యండి,” అనిచెప్పి వాసుదేవరావు దొంగనుడేశించి “అయ్యా విశ్విద్ధి గూ వాపిల్లలూ-ఆమె నాభార్య, మేమంతా మీకు చాలాగుణపడ్డాము. ఆరుణం తీర్చుకో

(-వ పేజీ చూడండి)

బాగా ఆదా! ఒకే ఒకసారి తోముకుంటే కాల్గేట్ డెంటల్ క్రీమ్ 85% ఎంతుల ఎరకు దంతక్షయం దుర్గంధం కలిగిపేక్రీములను తొలిగిస్తుంది!

సత్ఫలితాలకు సర్వదా వాడండి కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్

ఆ త నె వ రు

(34 వ పేజీ తరువాయి)

డం చూతరంకాదు" అన్నాడు.

"అబ్బే—మీరు పొర బడు తున్నారని నాలో నిజానికి అంత గొప్ప దనం లేదు. మీరీచ్చి గౌరవానికి నేను తగను" అన్నాడు దొంగ.

నాగేష్ తండ్రిని చూసి "నాన్నా! అడేవో వివరంగా నలుగురికీ అర్థమయ్యాలా చెబితే మేము కూడా చిరిసినట్లందించ గల్గిన తామనుకుంటా" మన్నాడు.

"ఇదుగో చెప్పన్నాగా—ఈ రోజు ని యీ కాఫీఫలహారాలు మనం నేకీస్తున్నా మంటే, అది ఈ మహానుభావుడు పెట్టినభిక్షే. ఈ సంగతి ఆ యనకీ పూర్తిగా తెలియక పోవచ్చు. కాని భగవంతుడు యీ యనలో దూరి మళ్ళీ మేలు కలుగజేసేడు" అంటూ దేవుడికి నమస్కారం చేస్తూండగా వాసు

కావు కళ్ళవెంబట నీటిబిందువులు లేయి. దానో విషయం తెలియకున్నా రూపా, తల్లి కూడా కంటతడి చెలుకున్నారు. రూప నాన్న గారినీ "నాన్నా ఏమిటో సరిగా చెప్పరూ" అని ముక్కు ఎగబిట్టింది. దొంగ తెల్ల మొహమేసుకున్నాడు.

అఖరుకు విషయం తెల్పేడు నానుడేవరావు "నిన్న మనం తిప్పిపోయిన ట్రయిసు రాత్రి ఒంటిగంటకు పట్టాలు తిప్పి పదిలో పడి పోయింది. ఏడు, ఎనిమిది పైలెట్లలో జనం చాలామంది చనిపోయి ఉంటారని ఈ వుద యం చేపరులో వార్త. ఆపడిపోయిన పైలెట్లలో మనరిజర్వ్ డ్యూ పెట్టె గూడా వుంది. అందులో బహుశా ఎవరూ బ్రతికి ఉండరని వార్త. మనం మాత్రం మృత్యువునోట్లోంచి ఊడొప్పడాం. అంతా భగవన్నాయ. ఈ యనలో ఆ భగవంతుడు దూరి నా పర్చు యీ యన ద్వారా దొంగిలించకపోతే మనకు ఈ రోజు భూమి మీద తిండి ఉండేది కాదు

గదా. అసలు కుటుంబ నాశనం అయిపోయేది. ఈ మహానుభావుడు కాపాడేడు. ఇప్పుడే నా తెలుసుకోండి యీ మహానుభావు డేవరో."

అప్పటివరకూ కులాసాగావున్న దొంగకి వంటినిండా చెమటలు పటటం మొదలు పెట్టాయి. నోటంటమాటారాక బాధపడు తున్నాడు. శాంతమ్మ, రూప, నాగేష్ కూడా దొంగకి నమస్కారం చేశారు.

దొంగ తేచినిలబడి "వాసుడేవరావు గారూ! త్రిమించాలి. మీ వంటి పెద్దమనిషి వద్ద యీ విధంగా నే నడుచుకున్నందుకు చాలా సిగ్గుపడుతున్నాను. నన్ను త్రిమించమని వేడు కుంటున్నాను. ఈ రోజు నుంచి యీ పని మరి చెయ్యను. నామాటనమ్మండి" అని వారి రెండు చేతులూ పట్టుకుని చెప్పి వెళ్తూండగా టెలిగ్రాం వచ్చింది. అడ వెళ్ళి వారు కారణాంతరాలచేత పెండ్లి వచ్చి వారానికి మార్పుకున్నట్లు కబురు. ★

'అనాసిన్' నొప్పిని జయించుటకు నాలుగు మందుల కూడిక

1. క్వైన్ సల్ఫేట్
2. పినాటిన్
3. కఫెన్
4. అసిటిల్ సాలిసిలిక్ ఏసిడ్

'అనాసిన్'—గొప్ప దారానివారణ—వైశ్వానికంగా కూర్చుండిన నాలుగు మందులను గలిగియున్నది, అవి నెరముల ముఖ్యస్థావము లంది నేంయుక్త చర్యను జరిపి, తంబొప్పులు, జలుబులు, జ్వరము, దంతవారణ, కండ నొప్పులనుండి రూడిగా, సురక్షితమైన క్రిమిముక్తిని గలిగించును. దారానివారణకు 'అనాసిన్' కంటె అతివేగముగా పనిచేయునట్టిది మరేదీ లేదు. వేచించుటకు 'అనాసిన్' కంటె అతి సురక్షితమైనట్టిది మరేదీ లేదు. శ్వాసకముందు కొనుడు! 'అనాసిన్' వైద్యుని బాహరయోగము వంటిది. అది గుండెలకు హానిగాని కడుపు ఉబ్బరముగాని కలిగించదు. 'అనాసిన్' లక్షలాది జనులకు దారానివారణి ఎందుకనగా ప్రతివారున్న 'అనాసిన్' ను కొనగలరు. ఒక ప్యాకెట్ రర 12 నయా పైసల మాత్రమే.

నాలుగు మందుల సూత్రమైన 'అనాసిన్' వాడుడు

